

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **JUDr. Z. L.**, proti odporcom **1/ MUDr. J. L., 2/ S.**, o **vyslovenie neplatnosti právneho úkonu** vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 12 C 26/2008, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. marca 2012, sp.zn. 2 Co 460/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 28. júla 2010, č.k. 12 C 26/2008-76 uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti vo výške 16,50 € podľa položky 26 sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie navrhovateľky uznesením z 23. marca 2012, sp.zn. 2 Co 460/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia ako správnymi v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Ďalej uviedol, že navrhovateľka súdny poplatok za prikázanie veci do času rozhodovania o odvolaní nezaplatila, ako aj na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava I uznesením zo 17. januára 2011, č.k. 12 C 26/2008-93 navrhovateľke nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. apríla 2011, sp.zn. 5 Co 170/2011 dané uznesenie potvrdil a Najvyšší súd Slovenskej republiky

dovolanie navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2011, sp.zn. 5 Co 170/2011 uznesením z 21. septembra 2011, sp.zn. 5 Cdo 138/2011 odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. f/ O.s.p., (postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom) a § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Uviedla, že nesúhlasí so závermi odvolacieho súdu, považuje ich za neobjektívne a nesprávne, naďalej zvýhodňujúce výlučne odporcov 1/ a 2/, ktorí účelovo zapríčinili nezákonný právny stav na jej majetku. Ďalej namietala, že aj naďalej trvá na oslobodení od zaplatenia súdnych poplatkov, prípadne čiastočnom oslobodení a poukazovala na dôvody, ktoré podľa jej názoru odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov. Mala za to, že nepriznaním oslobodenia od súdnych poplatkov (ako aj dlhodobou nečinnosťou - 5 rokov) jej bola postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhla uznesenie odvolacieho súdu zrušiť, eventuálne zmeniť v zmysle jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu,

ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je napadnuté dovolaním, nevykazuje znaky niektorého z týchto uznesení, nemožno prípustnosť dovolania navrhovateľky vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Pri posudzovaní dovolania navrhovateľky podľa obsahu je zrejmé, že podstatnou je v ňom námietka navrhovateľky, že súd prvého stupňa a odvolací súd nesprávne posúdili jej majetkovú situáciu a dospeli k záveru, že u nej nie sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdneho poplatku, teda skutočnosti, ktoré boli predmetom konania o jej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré bolo právoplatne skončené 21. júna 2012 uznesením Okresného súdu Bratislava I zo 17. januára 2011, č.k. 12 C 26/2008-93 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov (potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2011, sp.zn. 5 Co 170/2011). Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom dovolacieho konania je uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené

uznesenie súdu prvého stupňa o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Pokiaľ navrhovateľka namieta, že súd prvého stupňa a odvolací súd nesprávne zistili skutkový stav veci a dospeli k nesprávnemu záveru o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok, dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) vád. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

Dovolateľka v dovolaní taktiež namietala, že konanie je postihnuté inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Dovolateľka ďalej namietala aj skutočnosť, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd

ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania navrhovateľky nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola navrhovateľka úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo odporcom 1/ a 2/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2012

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

